

dér, Vanskelighederne skulle komme fra, naar der er Spørgsmaal om Samarbejde mellem Landboforeningerne og Husmandsforeningerne. Derom kan der sikkert ikke være Tvivl.

Nu skal jeg ikke opholde mig videre derved, men jeg vil kun i Tilslutning til de Udtalelser, der faldt ogsaa fra den ærede Ordfører, sige, at Forudsætningen for Anvendelsen og Ydelsen af Bevillinger til Husmandsforeningerne naturligvis maa være den, at disse Foreninger ligesom Landboforeningerne kun beskæftige sig med landøkonomiske og dermed beslægtede Spørgsmaal. Jeg tror ikke, det er nogen Skade til, at jeg fremhæver dette for at undgaa mulige Misforstaaelser i Fremtiden.

Det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds udtalte før, at jeg kunde jo have valgt det Forslag, som er fremsat fra Husmandsforeningernes Repræsentanter i det Udvalg, der var nedsat. Det er ganske rigtigt, det kunde jeg have valgt, og det vilde jeg have valgt, hvis det havde været et retfærdigt Forslag. Men det er efter min Mening et uretfærdigt Forslag dette: med et Slag at ville fratage Landboforeningerne enhver som helst Indflydelse paa Anvendelsen af de Bevillinger, der her er Tale om. Thi det kan jo ikke nægtes — og det er der sikkert ingen, der vil nægte, der har kendt den store Virksomhed, Landboforeningerne have udfoldet i en længere Aarrække —, at Landboforeningerne have gjort et overordentlig stort og betydningsfuldt Arbejde. De have af deres egne Midler i Aarenes Løb ofret ikke saa ganske lidt. Men der er et andet Punkt, som ogsaa her maa tages i Betragtning, og det er dette, at der ogsaa blandt Landboforeningernes Medlemmer er mange Husmænd, og at der endda er flere Medlemmer i Landboforeningerne, som ere Husmænd, end der er Medlemmer i Husmandsforeningerne. Jeg synes derfor ikke, at det Forslag, som det ærede Medlem har gjort sig til Talsmand for, kan forsvares eller kan siges at stemme med simpel Retfærdighed.

Det ærede Medlem spurgte, hvad der skulde forstaaes ved en Husmand, og saa vidt jeg kunde opfatte det ærede Medlems Tanke her, var det vel sagtens den, at det ikke skulde forholde sig rigtigt, at saa mange Husmænd vare Medlemmer af Landboforeningerne, som det oplyses her i et af Bilagene . . . (K. M. Klarsen: Nej, det var det ikke.) . . . Ja, jeg har i alt Fald set den Paastand fremsat fra anden

Side, at naar det er fremhævet, at der er noget over 18,000 Husmænd, som ere Medlemmer af Landboforeningerne, saa er det ikke rigtigt, fordi der hertil henregnedes en Del Gaardmænd, navnlig i Jylland, som have under 1½ Td. Hartkorn. Dette Spørgsmaal har imidlertid ret underordnet Betydning. Jeg finder den Forklaring af, hvad der skal forstaaes ved en Husmand, at han kun skal have 1 stor eller 2 smaa Heste, meget passende, jeg synes, det er en rigtig god og fornuftig Fortolkning, men det vil jo heller ikke i alle Tilfælde kunne passe. Dette betyder dog efter min Mening kun grumme lidt, for hvad der gælder den ene Forening, gælder jo ogsaa den anden, saa det vil jo kunne gaa aldeles lige op. For øvrigt skal jeg uden nærmere at komme ind paa dette gøre opmærksom paa, at der i Husmandsforeningerne er mange, som slet ikke ere Husmænd. Det er jo en fuldstændig Misforstaaelse at tro, at de 15,380 Medlemmer af Husmandsforeningerne alle sammen ere Husmænd. Der er nemlig ikke saa faa Gaardmænd, en hel Del Lærere, mange Haandværkere og sandsynligvis ogsaa en Del Landarbejdere, men det er jo ikke værd at strides om dette. Jeg har dog ment at maatte gøre opmærksom paa, at saaledes er det virkelige Forhold. Det ærede Medlem vilde i øvrigt gøre gældende, at Husmandsforeningerne havde et Medlemsantal paa ca. 20,000; men efter de Oplysninger, der foreligge fra selve Husmandsforeningerne, er Medlemsantallet 15,380, og da det er den sidste Opgørelse, der foreligger, er det dog vist rigtigt at holde sig til den.

Det ærede Medlem mener, at 3,000 Kr. som Tilskud til Husmandsforeningerne til almindelige Udgifter var for lidt, og han nævnede, at da de havde 20,000 Medlemmer, var det kun 15 Øre pr. Medlem. Jeg har nu omtalt Spørgsmaalet om Medlemsantallet, og hans Beregning passer altsaa ikke, efter de Meddelelser, det ærede Medlem selv fremførte. Forholdet er dette, at hvis vi skulde regne Tilskuddet nøjagtig ud efter Medlemsantallet og sammenholde det med Tilskuddene til Landboforeningerne til almindelige Udgifter, vilde Husmandsforeningerne faa 2,645 Kr. Jeg har ikke villet tage saa smaat paa dette Forhold, og derfor har jeg foreslaaet med et rundt Tal at yde dem 3,000 Kr., altsaa 355 Kr. mere, end der kunde tilkomme dem efter Medlemsantallet.

Det ærede Medlem siger, at vi bør yde disse Foreninger noget mere, fordi de